

FÖRSTA VECKAN I FASTAN

MÅNDAG 15 februari

Läsning

3 Mos 19:1-2, 11-18

Herren talade till Mose och sade: Tala till Israels barns hela menighet och säg till dem: Ni skall vara heliga, ty jag, Herren, er Gud, är helig. Ni skall inte stjäla eller ljuga eller begå något svek mot varandra. Ni skall inte svärja falskt vid mitt namn. Då ohelgar du din Guds namn. Jag är Herren.

Du skall inte med orätt beröva din nästa något, eller ta något ifrån honom med våld. Du skall inte undanhålla daglönen hans lön över natten till morgonen. Du skall inte uttala förbannelser över en döv, och för en blind skall du inte lägga något som han kan falla på. Du skall frukta din Gud. Jag är Herren.

Ni skall inte göra orätt i domen. Du skall inte ha anseende till den ringes person, inte heller vara partisk för den mäktige. Du skall döma din nästa rätt. Du skall inte gå med förtal bland dina släktingar. Du skall inte eftertrakta din nästas blod. Jag är Herren.

Du skall inte hysa hat till din broder i ditt hjärta, men väl må du tillrättavisa din nästa, så att du inte för hans skull kommer att bära på synd. Du skall inte hämnas och inte hysa agg mot någon av ditt folk, utan du skall älska din nästa som dig själv. Jag är Herren.

Responsoriepsalm

Ps 19:8-10, 15 (R. jfr Joh 6:63c)

R. Alla dina ord är ande och liv.

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis. R.

Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat,
Herrens bud är klart och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga. R.

Låt mina ord och mitt hjärtas tankar behaga dig,
Herre, min klippa och min förlossare. R.

V. Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Evangelium

Matt 25:31–46

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När Människosonen kommer i sin härlighet tillsammans med alla sina änglar, då skall han sätta sig på härlighetens tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja människorna som herden skiljer fåren från getterna. Han skall ställa fåren till höger om sig och getterna till vänster. Sedan skall kungen säga till dem som står till höger: 'Kom, ni som har fått min faders välsignelse, och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse. Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.' Då kommer de rättfärdiga att fråga: 'Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka? När såg vi dig hemlös och tog hand om dig eller naken och gav dig kläder? Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och besökte dig?' Kungen skall svara dem: 'Sannerligen, vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig.'

Sedan skall han säga till dem som står till vänster: 'Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga eld som väntar djävulen och hans änglar. Jag var hungrig och ni gav mig inget att äta, jag var törstig och ni gav mig inget att dricka, jag var hemlös och ni tog inte hand om mig, jag var naken och ni gav mig inga kläder, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.' Då kommer också de att fråga: 'Herre, när skulle vi ha sett dig hungrig eller törstig eller hemlös eller naken eller sjuk eller i fängelse och lämnat dig utan hjälp?' Då skall han svara dem: 'Sannerligen, vad ni inte har gjort för någon av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.' Dessa skall gå bort till evigt straff men de rättfärdiga till evigt liv.«

TISDAG 16 februari

Läsning

Jes 55:10–11

Så säger Herren: Liksom regnet och snön faller från himmelen och inte vänder tillbaka dit igen, förrän det har vattnat jorden och gjort den fruktsam och bärande, så att den ger säd till att så och bröd till att äta, så skall det också vara med ordet som utgår ur min mun: det skall inte vända tillbaka till mig fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det som jag hade sänt ut det till.

Responsoriepsalm

Ps 34:4–7, 16–19 (R. 18)

R. Herren räddar de rättfärdiga ur all deras nöd.

Lova med mig Herren, låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig, och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd, och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel. Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras rop.
Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden. R.

Herren hör, när de rättfärdiga ropar, och räddar dem ur all deras nöd. Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta och hjälper dem som har en bedrövad ande. R.

Lovsång

Matt 4:4b

V. Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Matt 6:7-15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.

Så skall ni be: Vår fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen. Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

ONSDAG 17 februari

Läsning

Jon 3:1-10

Herrens ord kom till Jona, han sade: »Stå upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den vad jag skall tala till dig.« Då stod Jona upp och begav sig till Nineve, som Herren hade befallt. Men Nineve var en stor stad inför Gud, tre dagsresor lång. Och Jona begav sig på väg in i staden, en dagsresa, och predikade och sade: »Det dröjer ännu fyrtio dagar, så skall Nineve bli förstört.«

Då trodde folket i Nineve på Gud, och lyste ut en fasta och klädde sig i sorgdräkt, både stora och små. Och när saken kom för kungen i Nineve, stod han upp från sin tron och lade av sin mantel och höljde sig i sorgdräkt och satte sig i aska. Sedan utropade och förkunnade man i Nineve, enligt kungens och hans stores påbud, och sade: »Ingen människa må smaka något, inte heller något djur vare sig av fäkreaturen eller småboskapen, de må inte föras i bet, ej heller vattnas. Och både människor och djur skall hölja sig i sorgdräkt och ropa till Gud med all makt. Och var och en må vända om från sin onda väg och från den orätt som han har haft för händer. Vem vet, kanhända vänder Gud då om och ångrar sig och vänder sig ifrån sin vredes glöd, så att vi inte förgås.«

Då nu Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem, och han gjorde inte så.

Responsoriepsalm

Ps 51:3-4, 12-13, 18-19 (R. 3a)

R. Gud, var mig nådig i din godhet *eller*: Var mig nådig, o Gud.

Gud, var mig nådig i din godhet, utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet. Två mig väl från min missgärning, och rena mig från min synd. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och ge mig på nytt en frimodig ande. Förkasta mig inte från ditt ansikte, och ta inte din helige Ande ifrån mig. R.

Ty du har inte behag till offer, då skulle jag ge dig sådana; du har inte lust till brännoffer. Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, inte förakta. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12-13

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren, ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Luk 11:29-32

Vid den tiden när ännu mer folk strömmade till, sade Jesus till dem: »Detta släkte är ett ont släkte. Det vill ha ett tecken, men det skall inte få något annat än Jona-tecknet. Ty liksom Jona blev ett tecken för folket i Nineve, skall Människosonen bli det för detta släkte. Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med människorna i detta släkte och bli deras dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo. Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona.«

TORSDAG 18 februari

Läsning

Est Gr C:12, 14-16, 23-25

Drottning Ester tog sin tillflykt till Herren i den dödliga ångest som hade gripit henne. Och hon bad till Herren, Israels Gud:

»Min herre, du vår konung, du är den ende; hjälp mig som är ensam och inte har någon hjälpare utom dig, ty jag skall trotsa faran. Alltsedan jag föddes har jag hört min familj och min stam berätta att du, Herre, avskilde Israel från alla andra folk och våra fäder från alla deras förfäder till att bli din eviga egendom, och att du uppfyllde alla dina löften till dem. Tänk på oss, Herre, och visa oss i nödens stund vem du är; ge mig mod, du gudarnas konung som härskar över alla välden. Ge mig de rätta orden när jag står inför lejonet, och väck hans hat mot den man som bekämpar oss, så att han och alla likasinnade förgås. Men rädda oss med din starka hand och hjälp mig som är ensam och inte har någon annan än dig, Herre.«

Responsoriepsalm

Ps 138:1-3, 7c-8 (R. 3a)

R. Du svarade mig, när jag ropade.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta, inför änglarna vill jag sjunga ditt lov. Jag vill tillbe, vänd mot ditt heliga tempel och prisa ditt namn för din nåd och din sanning. R.

Ty du har hållit allt du lovat, ja, gjort långt mer än allt vad du sagt oss. Du svarade mig, när jag ropade, du gav mig frimodighet och kraft. R.

Din högra hand hjälper mig. Herren står mig bi.
Herre, evigt varar din nåd. Överge inte dina händers verk! R.

Lovsång

Ps 51:12a, 14a

V. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och låt mig åter få fröjdas över din frälsning.

Evangelium

Matt 7:7-12

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det någon bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd eller ger honom en orm när han ber om en fisk? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte er fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom? Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.«

FREDAG 19 februari

Läsning

Hes 18:21–28

Så säger Herren Gud: Om den ogudaktige omvänder sig från alla de synder som han har begått, och håller alla mina stadgar och övar rätt och rättfärdighet, då skall han förvisso leva och inte dö. Ingen av de överträdelse han har begått skall då tillräknas honom. Genom den rättfärdighet han har övat skall han få leva. Menar du att jag har lust till den ogudaktiges död, säger Herren, Herren, och inte snarare till att han vänder om från sin väg och får leva?

Men om den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och gör vad orätt är, alla sådana styggelser som den ogudaktige gör – skulle han då få leva, om han gör så? Nej, inget av all den rättfärdighet han har övat skall då komma ihåg, utan genom den otrohet han har begått och den synd han har övat skall han dö.

Men nu säger ni: »Herrens väg är inte alltid densamma.« Hör då, ni av Israels hus: Skulle verkligen min väg inte alltid vara densamma? Är det inte snarare er väg som inte alltid är densamma? Om den rättfärdige vänder om från sin rättfärdighet och gör vad orätt är, så måste han dö till straff för detta. Genom det orätta som han gör måste han dö. Men om den ogudaktige vänder om från den ogudaktighet som han har övat, och i stället övar rätt och rättfärdighet, då får han behålla sin själ vid liv. Ja, eftersom han kom till insikt och vände om från alla de överträdelse han hade begått, skall han förvisso leva och inte dö.

Responsoriepsalm

Ps 130 (R. 3)

R. Om du, Herre, vill tillräkna synd, vem kan då bestå?

Ur djupen ropar jag till dig, Herre. Herre, hör min röst,
låt dina öron akta på mina böner. R.

Om du, Herre, vill tillräkna synd, Herre, vem kan då bestå?
Dock, hos dig finns förlåtelse, för att man må frukta dig. R.

Jag väntar efter Herren, min själ väntar, och jag hoppas på hans ord. Min själ väntar efter Herren mer än väktarna efter morgonen, ja, mer än väktarna efter morgonen. R.

Hoppas på Herren, Israel, ty hos Herren finns nåd, väldig är den frälsning som finns hos honom. Han skall frälsa Israel från alla deras synder. R.

Lovsång

Hes 18:31

V. Kasta bort ifrån er alla de överträdelser som ni har begått, säger Herren, och skaffa er ett nytt hjärta och en ny ande.

Evangelium

Matt 5:20-26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag säger er att om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariseernas, så kommer ni inte in i himmelriket.

Ni har hört att det blev sagt till fäderna: *Du skall inte dräpa*; den som dräper undgår inte sin dom. Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom, och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld. Om du bär fram din gåva till offeraltaret och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig, så låt din gåva ligga framför altaret och gå först och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva. Skynda dig att komma överens med din motpart medan ni ännu är på väg, så att han inte överlämnar dig åt domaren och domaren lämnar dig åt vakten och du sätts i fängelse. Sannerligen, du slipper inte ut förrän du har betalt till sista öret.«

LÖRDAG 20 februari

Läsning

5 Mos 26:16–19

Mose talade till folket och sade: I dag befäller dig Herren, din Gud, att göra efter dessa stadgar och förordningar. Du skall hålla dem och göra efter dem av hela ditt hjärta och av hela din själ. Du har i dag hört Herren förklara att han vill vara din Gud, och att du skall vandra på hans vägar och hålla hans stadgar och bud och förordningar och lyssna till hans röst. Och Herren har i dag hört dig förklara att du vill vara hans egendomsfolk, så som han har sagt till dig, och att du vill hålla alla hans bud, för att han över alla folk som han har gjort må upphöja dig till lov, berömmelse och ära, och för att du må vara ett folk som är helgat åt Herren, din Gud, så som han har sagt.

Responsoriepsalm

Ps 119:1–2, 4–5, 7–8 (R. 1b)

R. Saliga de som vandrar efter Herrens lag.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig, de som vandrar efter Herrens lag.

Saliga de som tar hans vittnesbörd i akt, de som söker honom av allt sitt hjärta. R.

Du har givit dina befallningar, för att man noga skall följa dem.

O att mina vägar var rätta, så att jag höll dina stadgar! R.

Jag vill tacka dig av uppriktigt hjärta, när jag får lära dina rättfärdiga lagar.

Dina stadgar vill jag hålla, överge mig aldrig. R.

Lovsång

2 Kor 6:2b

V. Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ANDRA SÖNDAGEN I FASTAN 21 februari

Första läsningen

1 Mos 15:5–12, 17–18

Herrens ord kom i en syn till Abram. Och Herren förde honom ut och sade: »Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.« Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren sade till Abram: »Jag är Herren, som har fört dig från Ur i Kaldeen för att ge dig detta land som egendom.« Abram sade: »Herre, min Gud, hur skall jag veta att det blir min egendom?« Han svarade: »Hämta en treårig kviga, en treårig get och en treårig bagge, en turturduva och en ungduva!« Abram hämtade djuren, styckade dem i två delar och lade delarna mitt emot varandra, men fåglarna styckade han inte. Rovfåglar dök ner mot kropparna, men Abram jagade bort dem.

Vid solnedgången föll Abram i dvala, och skräck överväldigade honom, ett stort mörker. Solen gick ner och det blev mörkt. Då syntes ett rykande fyrfat och en flammande fackla som gick fram mellan köttstyckena. Herren slöt då detta förbund med Abram: »Åt dina ättlingar ger jag detta land, ända från Egyptens flod till den stora floden.«

Responsoriepsalm

Ps 27:1, 7–9abc, 13–14 (R. 1a)

R. Herren är mitt ljus och min räddning.

Herren är mitt ljus och min räddning, vem skulle jag frukta?

Herren är ett värn för mitt liv, vem skulle jag bäva för? R.

Hör, Herre, när jag ropar, visa mig nåd och svara mig.

»Sök Herren«, manar mitt hjärta. Dig, o Herre, söker jag. R.

Dölj inte ditt ansikte för mig, visa inte bort din tjänare i vrede, du som varit min hjälpare. R.

Jag är viss om att möta Herrens godhet här i de levandes land.

Hoppas på Herren! Var stark, fatta mod och hoppas på Herren! R.

Om responsoriepsalmen sjunges se *Cecilia* nr. 625

Andra läsningen

Fil 3:17 – 4:1

Ta mig till föredöme allesammans, och se på dem som lever efter det exempel vi har gett er. Många – jag har ofta sagt det och säger det nu med tårar – är fiender till Kristi kors, de lever så att de slutar i fördärvet, deras gud är buken och sin ära får de genom könet, dessa som bara tänker på det jordiska. Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Fil 3:20 – 4:1

Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans.

Lovsång

V. Ur det lysande molnet hördes Faderns röst:
»Detta är min älskade Son. Lyssna till honom.«

Evangelium

Luk 9:28b-36

Vid den tiden tog Jesus med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalande med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit i djup sömn men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom sade Petrus till Jesus: »Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia« – han visste inte vad han sade. Men medan han talade kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: »Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom«, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.